

Иван Вазов

Световната война...

Плачи поете!

Я. Връхлицки

Човечеството клето,
в сълзи и кръв облето
в ужасний пир
на ярости, омрази-
разпенени талази-
жадней за мир.
За мир душите тръпнат,
таз дума всички шъпнат,
но никой глас
висок се не издига
да каже смело: Стига!
О, грозни час!
Недрата на Молоха
натъпкани бидоха
с тела без чет:
те йоще ще приимат,
дан кървава ще взимат
от клетий свет.
Небето се чумери...
Исторъята трепери
от страх, уви,
че листовете свои
пак с кървави порои
ще изчерви!
Гърми от ярост века!
На богочеловека
гласът мълчи.
Цял в кърви си, о, свете!
Мислителю, поете,
тъжи, плачи.

Февруари 1916

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4934>]